

Maaneders Forløb blev han Biskop. Og som det er med ham, at han fra Statsraad blev Biskop og ikke omvendt, er det sket den ene Gang efter den anden i Norge. Der kan paavises det ene Eksempel efter det andet paa, at Folk ere blevne Biskopper efter at have været Statsraader, men ikke paa det omvendte. De tre sidste Biskopper i Kristiania have for Eksempel været Statsraader. Det eneste Eksempel, jeg kender i Norge paa, at en Biskop er bleven Minister er fra 50erne eller 60erne, da Biskop Ridder vold i Trondhjem blev Minister, og hans Embede blev holdt ledigt i en Række Aar, indtil han ophørte at være Minister. Praksis har været baade i Danmark og Norge, at naar en Biskop blev Minister, blev Embedet holdt aabent, til han vendte tilbage. Den Forskel, der er mellem dette og de andre Tilfælde, som vi have haft her i Landet, er en anden. I de to tidligere Tilfælde er det blevet overdraget vedkommende Stiftsprovst at bestyre Bispeembedet, uden at der er bleven ydet ham nogen Medhjælp; i det Tilfælde, der nu foreligger, har jeg ikke ment, at dette var rigtigt, og fik det derfor ordnet saaledes, at Stiftsprovsten, da han blev konstitueret, fik en Medhjælper. Saa kan man sige, hvorfor besattes ikke Fyns Stift i Stedet for Lolland-Falsters? Det er blevet sagt til mig, at hvis jeg havde ladet Lolland-Falster staa ubesat, skulde ingen have sagt et Ord, men det var det Skifte, der skete, der har vakt Foragelse. Det er naturligvis blevet udlagt, som der ogsaa er blevet skrevet i Bladene, som om det var et bedre Embede, og som man sagde en bedre Bolig. Jeg vil sige ærede Medlemmer, at efter at Rigsdagen for en Del Aar siden viste sig saa velvillig imod mig; som den gjorde ved at give mig et stort personligt Tilskud, og efter at jeg har faaet Boligen ombygget og faaet Forholdene dernede ordnede, ønskede jeg for mit personlige Vedkommende, naar jeg skulde tage Hensyn til den personlige Behagelighed, ingenlunde dette Bytte, og var endog meget betænkelig ved at gøre Byttet. Forholdet er et ganske andet. Ved Fyns Bispestol kunde jeg faa det ordnet saaledes, at Stiftsprovsten var villig til at frasige sig al Præstegering, saaledes at han udelukkende kunde vie sine Kræfter til Bispeembedet, naar han fik en Medhjælper til at besøge Præsteembedet. Han tager sig ikke af andet, end at han læser med Konfirmanderne, medens han ellers kan anvende al Kraft paa Besørgelsen af Bispeembedet. Denne Konstitution og Ordning er saa forsvarlig, at den var at

foretrække, men den kunde jeg jo ikke faa indført andet Steds. Fremdeles er der en anden Sag, for hvis Vedkommende jeg maa gaa lidt længere tilbage. Ærede Medlemmer ville vide, at jeg tidligere har udtalt, at jeg mente, at vi skulde komme til en Ordning af vore kirkelige Forfatningsspørgsmaal derved, at der virkelig vakte en levende Interesse for det ude i Menigheden. Jeg tør sige, at jeg har gjort for det, hvad jeg kunde, i de Stillingen, jeg tidligere har beklædt. Det er ikke lykkedes mig at faa det gennemført i det hele Land, men Resultatet blev, at jeg fik indrettet et Stiftskonvent i Lolland-Falsters Stift. Dette Eksempel fulgte min Kollega, Biskop Schousboe i Aalborg, og det havde været den forrige Biskop over Fyns Mening, hvis han var vedbleven at være rask, at ville gøre det samme. Jeg har da tænkt, at kunde jeg nu komme til Fyn, kunde jeg faa denne Sag sat igennem ogsaa i dette Stift, og naar det først var gennemført i tre Stifter, vilde det nok trænge igennem. Det har været mine Grunde, og jeg tror, jeg kan være dem bekendt.

Saa er der i den Anledning rejst en Agitation imod mig. Jeg har allerede belyst, hvorledes Sammenhængen er med Hensyn til de Forhold, som tidligere have fundet Sted, naar Biskopper ere blevne Ministre, jeg har vist, at det ikke forholder sig saaledes, som man har fremstillet det, og at man ikke kan paavise et eneste Eksempel paa, at en Biskop, fordi han har paataget sig for en Tid at være Minister, derefter er bleven straffet derfor, saaledes at han skulde miste sit Embede, naar han fratraadte som Minister. Jeg vil sige, at min personlige Stilling til Sagen er den, at jeg kunde meget godt give Afkald paa at blive Biskop igen, naar jeg gaar af som Minister. Jeg kunde meget godt finde mig i at blive Præst igen og være glad ved det, og hvis man mener, at jeg skulde straffes saa haardt, at jeg skulde gaa af blot med Pension, kunde jeg ogsaa finde mig i det, men jeg ser ingen Grund dertil. Jeg mener, at Fyns Bispeembede bliver forsvarlig besørgt i den Tid, det kan vare, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at naar jeg kan slippe for den Gerning, som jeg nu har, vil dette være mig en Glæde. Jeg har aldrig lagt Dølgmaal paa, at jeg kun har overtaget den, fordi jeg mente at kunne udrette noget, men jeg vilde hellere vende tilbage til det, som er min egentlige Livsgerning. Jeg mente derfor at have Ret til at vente,